

MARGAĆ (1) *vb impf*

inf margać.

Sł stp brak, Cn s.v. mardać, Linde XVII – XVIII w. s.v. mardać.

Machać ogonem (wyraz zadowolenia u zwierząt); (cauda) adulari, caudam motitare a. movere Cn:

Zwrot: »ogonem margać«: Niemoże tylie nikt łtzenięciu dąć/ ilie ras może ogonem márgać.

March³ V8.

Cf **MARDAĆ**, [**MARGANIE**]

AL